ରାମାବତାର ବୁଦ୍ଧିପ୍ରସାଦ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ସହାୟକ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ, ଅକୋଲା

(ଏସ୍. କେ. ଦାସ, ଜେ. ଏଲ୍. କପୁର, ଏମ୍. ହିଦାୟତୁଲ୍ଲା, ଜେ. ସି. ଶାହ ଏବଂ ଟି. ଏଲ୍. ଭେଙ୍କଟରାମା ଆୟାର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ)

1961
ମାର୍ଚ୍ଚ 14

ବିକ୍ରୟ କର -'ପାନ ପତ୍ର', ଯଦି କରଯୋଗ୍ୟ- ପନିପରିବା, ଅର୍ଥାତ୍- କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ବେରାର ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, 1947 (1947ର ସି. ପି. XXI), ଧାରା 6 (l) (2), ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀ, ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 6 ଏବଂ 36 ।

ପାନ ପତ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସି. ପି. ଏବଂ ବେରାର ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, 1947 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ସହକାରୀ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ କର ଆକଳନ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ଅଧିନିୟମର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀ ସହିତ ପଢାଯାଇଥିବା ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ପାନ ପତ୍ର କରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରୟ କରରୁ ଛାଡ ଥିଲା ଏବଂ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ କରଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ଅନୁସୂଚୀରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା, ଯଥା ପ୍ରସଙ୍ଗ 6, "ପନିପରିବା", ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ 36, "ପାନ ପତ୍ର", କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 36 ଅଧିନିୟମର ସଂଶୋଧନ ଦ୍ୱାରା ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହେଲା ଯେ, ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ଜିନିଷ ଯଥା "ପନିପରିବା" ଏବଂ "ପାନ ପତ୍ର" ର ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଅନୁସୂଚୀରୁ ପାନ ପତ୍ର ହଟାଇବା ପାନ ପତ୍ରକୁ କରରୁ ଛାଡ ନକରିବାର ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ । "ପନିପରିବା" ଶବ୍ଦଟି ବୈଷୟିକ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହାର ଲୋକପ୍ରିୟ ଅର୍ଥରେ ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ, ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ପନିପରିବା ଯାହା ଏକ ରୋଷେଇ ବଗିଚାରେ କିମ୍ବା ଏକ କ୍ଷେତରେ ଚାଷ କରାଯାଏ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ପ୍ଲାଣ୍ଟର୍ସ ନଟ୍ ଚକୋଲେଟ୍ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାଜା, (1952) ଆଇ ଡୋମ୍. ଏଲ୍. ଆର୍. 385, *ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପାନ୍ ବ୍ୟବସାୟୀ ସଂଘ, ସାନ୍ତ୍ରା ମାର୍କେଟ, ନାଗପୁର ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ*

ରାଜ୍ୟ (ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ବିଭାଗ), [1956] 7 ଏସ୍. ଟି. ସି. 99, ଭୈରୋଣ୍ଡନ୍ ତୋଲାରାମ ବନାମ *ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ, [1957] 8 ଏସ୍. ଟି. ସି.* 798, କୋକିଲ ରାମ ଏବଂ ପୁଅମାନେ *ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ, [1949] 1 ଏସ୍. ଟି. ସି. 217* ଏବଂ ଧରମ ଦାସ ପଲ୍ ବନାମ ବାଣିଜ୍ୟିକ *କର ଆୟୁକ୍ତ [1958] 8 ଏସ୍. ଟି. ସି. 194, ବିଚାର* କରାଯାଇଥିଲା ।

ବ୍ରହ୍ମା ନନ୍ଦ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ, [1956] 7 ଏସ. ଟି. ସି. 206 *ଏବଂ ଫାର୍ମ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀ ବନାମ ବିକ୍ରୟ କର ଆୟୁକ୍ତ* [1956] 7 ଏସ. ଟି. ସି. 742, ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଛି ।

ମୂଳ ଅଧିକରିତା : 1958 ର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4,36 ଏବଂ 37 ।

ମୌଳିକ ଅଧିକାରର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍. ଗଣପତି ଆୟାର ଏବଂ କେ. ଏଲ୍. ହାଥି ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଭାରତର ସଲିସିଟର ଜେନେରାଲ ସି. କେ. ଡାଫ୍ଟାରୀ, ବି. ଆର୍. ଏଲ୍. *ଆୟେଙ୍ଗର ଏବଂ ଟି.* ଏମ୍. ସେନ୍ ।

1961 ମାର୍ଚ୍ଚ 14 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, - ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ, ଆକୋଲାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାନ ପତ୍ର ଉପରେ ବିକ୍ରୟ କର ଲାଗୁ କରାଯିବା ବିରୋଧରେ ଆପତ୍ତି କରି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅଧୀନରେ ଏହି ତିନୋଟି ଆବେଦନ ରହିଛି । ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ଆବେଦନରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ସମାନ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ସୁବିଧାଜନକ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଏହି ତିନୋଟି ଆବେଦନର ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅକୋଲା ଠାରେ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟରେ ପାନ ପତ୍ର ବ୍ୟବସାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଅକୋଲାର ସହକାରୀ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ ସି. ପି. ଏବଂ ବେରାର ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ, 1947 (1947 ର XXI ଅଧିନିୟମ)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ

ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ, ଏହା ପରେ ବିକ୍ରୟ କର ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ "ଅଧିନିୟମ" କୁ ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି:

ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା	ଅବଧି	ପରିମାଣ
ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 4/58	7-11-53 ରୁ 26-10-54 ଏବଂ 27-10-54 ରୁ 14-11-55	1882-9-0 ଟଙ୍କା 1885-13-0 ଟଙ୍କା
ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 36/58	27-10-54 ରୁ 26-10-55	1890-3-0 ଟଙ୍କା
ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 37/58	27-10-54 ରୁ 14-11-55	3530-4-0 ଟଙ୍କା

ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 4 ଏବଂ 36ରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 22 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ କରିନଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ପି. ସଂଖ୍ୟା 37ରେ ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ଧାରା ଅଧୀନରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ସେ କର ରାଶି ଜମା କରିନଥିବାରୁ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ସେ ନାଗପୁର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେହି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ସମସ୍ତ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଯେ କର ଦାବି କରୁଥିବା ଆଦେଶ ଆଇନଗତ କ୍ଷମତା ବିନା ଥିଲା କାରଣ ଆଇନର ଦ୍ୱିତୀୟ ଅନୁସୂଚୀ ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 6 ଅନୁଯାୟୀ ପାନ ପତ୍ର କରଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଏହି କର ଲାଗୁ କରିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଛେଦ 19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆ ଯାଇଥିବା ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ କରିବାର ଅଧିକାରର ଉଲ୍ଲଂଘନ ଏବଂ ସହାୟକ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରି ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ଜାରି କରିବା ଏବଂ ନିଷେଧ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଉଛି ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ଯାହା ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ ଦାବି କରାଯାଇଛି କୁହେ :

1961
ରାମାବତାର ବୁଦ୍ଧିପ୍ରସାଦ ଇତ୍ୟାଦି
ବନାମ
ସହାୟକ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ, ଅକୋଲା
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ଧାରା 6 (1) "ଅନୁସୂଚୀ-IIର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ତମ୍ଭରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀର ବିକ୍ରୟ ଉପରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି କର ଦେୟ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ଏହାର ତୃତୀୟ ସ୍ତମ୍ଭରେ ଅନୁରୂପ ପ୍ରବେଶରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଏବଂ ବ୍ୟତିକ୍ରମ, ଯଦି କିଛି ଥାଏ, ତାହାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ହେବ ।

(2) ରାଜ୍ୟ ସରକାର, ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅତି କମ୍ ରେ ଏକ ମାସର ନୋଟିସ ଦେବା ପରେ, ପ୍ରଥମ ଅଧିସୂଚନାରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ନୋଟିସ ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଏକ ଅଧିସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଉଭୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ସଂଶୋଧନ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ତା 'ପରେ ଏହିପରି ଅନୁସୂଚୀ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ତେଣୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁସୂଚୀରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ବିକ୍ରୟ କରରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା ଏବଂ ସେପରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ କରଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା । ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଅନୁସୂଚୀରେ ମୂଳତଃ ଦୁଇଟି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା ଯାହା ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 6 ଏବଂ 36

ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ବିଷୟ 6 ପନିପରିବା-ବନ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଡବାରେ ବିକ୍ରି ବ୍ୟତୀତ ।

ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ବିଷୟ 36ଟି ପାନ ପତ୍ର ।

ସି. ପି. ଏବଂ ବେରାର ବିକ୍ରୟ କର ସଂଶୋଧନ ଅଧିନିୟମ (1948 ର ଅଧିନିୟମ XVI) ଦ୍ୱାରା ଅନୁସୂଚୀରେ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ବିଷୟ ସଂଖ୍ୟା 36 କୁ ବାଦ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଉଛି ଯେ ଏହି ବାଦ ଦେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେଗୁଡିକ ପନିପରିବା ହୋଇଥିବାରୁ ବିକ୍ରୟ କରରୁ ଛାଡ ହୋଇଥିଲେ । ପନିପରିବା କ "ଣ, ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପନିପରିବା ଏବଂ ପାନ ପତ୍ରକୁ ପୃଥକ ସାମଗ୍ରୀ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯାହା ସାମଗ୍ରୀକୁ ବିକ୍ରୟ କରରୁ ମୁକ୍ତ କରିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପାନ ପତ୍ରକୁ ଅନୁସୂଚୀରୁ ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯାହା ପାନ ପତ୍ରକୁ କରରୁ ଛାଡ ନକରିବାର ବିଧାନମଣ୍ଡଳର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପାନ ପତ୍ର ହେଉଛି ପନିପରିବା ଏବଂ ତେଣୁ ସେଗୁଡିକ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ବିଷୟ 6 ଅନୁଯାୟୀ ବିକ୍ରୟ କରରୁ ଛାଡ ହେବ । ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅକ୍ସଫୋର୍ଡ ଅଭିଧାନରେ ନିର୍ଭର କରି ସେଥିରେ ଦିଆଯାଇଥିବା "ପନିପରିବା" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ

ଶବ୍ଦକୋଷରେ ଥିବା ଅର୍ଥ ସହ ତୁଳନା କରାଗଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ଶବ୍ଦକୁ "ଉଦ୍ଭିଦ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବୁଝାଉଥିବା , ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କିମ୍ବା ଗଠିତ ହୋଇଥିବା, କିମ୍ବା ଉତ୍ପନ୍ନ, କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଅଂଶ" ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ କୌଣସି ବୈଷୟିକ ଅର୍ଥରେ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଭିଦ ବିଜ୍ଞାନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ବୁଝିବା ଭଳି ହେବା ଉଚିତ । ଏହାକୁ ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ ଏବଂ ଦୈନନ୍ଦିନ ବ୍ୟବହାରର ଏକ ଶବ୍ଦ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଏହାର ଲୋକପ୍ରିୟ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଏହି ଆଇନ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସହିତ ଜଡିତ, ସେହି ବିଷୟ ସହିତ ଜଡିତ ଲୋକମାନେ ଏହାକୁ ସେହି ଅର୍ଥରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । "ଏହାକୁ ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ବୁଝିବା ଭଳି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ; ବିଧାନ ଉପରେ କ୍ରେଇଜ୍, ପୃ. 153 (5ମ ସଂସ୍କରଣ)। ଏହା *ପ୍ଲାଣ୍ଟର୍ସ ନଟ୍ ଚକୋଲେଟ୍ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍ ବନାମ ରାଜା* [1]ରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । *ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ପାନ ବ୍ୟବସାୟୀ ସଂଘ, ସାନ୍ତ୍ରା ମାର୍କେଟ, ନାଗପୁର ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ (ବିକ୍ରୟ କର ବିଭାଗ)*[2]ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ *କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା :-*

" ଆମ ମତରେ, "ପନିପରିବା" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ପ୍ରାକୃତିକ ଇତିହାସରେ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କର ବସାଇବା ଆଇନରେ ସେହି ଅର୍ଥ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । "ପନିପରିବା" ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣତଃ ସେହି ଶ୍ରେଣୀର ପନିପରିବା ଜିନିଷକୁ ସୂଚିତ କରୁଥିବା ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯାହା ରୋଷେଇ ବଗିଚାରେ ବଢିଥାଏ ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ "ପନିପରିବା" ଶବ୍ଦର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆମ ମତରେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସଠିକ୍ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦରେ ଅଛି । ୟୁ. ପି. ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିନିୟମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପାନ ପତ୍ର "ସବୁଜ ପନିପରିବା" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଛି; *ବ୍ରହ୍ମା ନନ୍ଦ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ*[3]; *ଫାର୍ମ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀ ବନାମ ବିକ୍ରୟ କର ଆୟୁକ୍ତ*[4] । *ଭୈରୋଣ୍ଡନ ତୋଲାରାମ ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ*[5]*ରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉଦ୍ଭିଦ ନୁହେଁ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କୋକିଲ*

---

(1) (1952) r Bom. L.R. 385, 389
(2) [1956] 7 S.T.C. 99,102.
(3) [1956] 7 S.T.C. 206
(4) [1956] 7 S.T.C. 742
(5) [1957] 8 S.T.C. 798

1961
ରାମାବତାର ବୁଦ୍ଧିପ୍ରସାଦ ଇତ୍ୟାଦି
ବନାମ
ସହାୟକ ବିକ୍ରୟ କର ଅଧିକାରୀ, ଅକୋଲା
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ କପୁର

ରାମ ଏବଂ ପୁଅମାନେ ବନାମ ବିହାର ରାଜ୍ୟ(6)*ରେ ଏହା ଧରାଯାଇଥିଲା ଯେ ପନିପରିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଖାଦ୍ୟ* ପାଇଁ ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ଉଦ୍ଭିଦ ଏବଂ ପାନ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନୁହେଁ / *ଧରମଦାସ ପଲ ବନାମ ବାଣିଜ୍ୟିକ କର ଆୟୁକ୍ତ*(1)*ରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ପନିପରିବା* ନୁହେଁ ବୋଲି ଧରାଯାଇଥିଲା ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ଥିଲା ପରିବା, ତର୍କାରି ଏବଂ *ଶାଗ* । ତେଣୁ ଏହି ତଥ୍ୟ *ବ୍ୟତୀତ ଯେ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ଏବଂ ଭିନ୍ନ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ବିଷୟ ଯଥା* ତାଲିକାଭୁକ୍ତ ବିଷୟ 6 "ପନିପରିବା" ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା 36 "ପାନ ପତ୍ର" ବ୍ୟବହାର କରି ଏହାର *ସହାୟକ ବିକ୍ରୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ସୂଚିତ କରିଛି,* ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇଥିବା ମାମଲା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଏ ଯେ କର ଆଇନରେ "ପନିପରିବା" ଶବ୍ଦଟି ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ, ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଷେଇ ବଗିଚାରେ କିମ୍ବା କ୍ଷେତରେ ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ପନିପରିବା ଶ୍ରେଣୀକୁ ସୂଚିତ କରେ ।

ଆମ ମତରେ, ପାନ ପତ୍ର କରରୁ ଛାଡ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ବିଫଳ ହେଲା ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଗୋଟିଏ ଶୁଣାଣି ଶୁଳ୍କ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ। ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।

(6) [1949] I S.T.C 217
(1) [1958] 9 S.T.C. 194